

22. Sep. 1972

FAKTA

Dato:
22. Sep. 1972

Sidetæl:
Rød blå bd 11 s. 27-33

TRANSSKRIFTION

22-9-72.

Det er tvivlsomt om anbringelsen af "R+B" inde på en flade er særlig heldig. På kasepapstykkerne og finerpladerne virker disses materialitet forholdsvis neutral, eller i det mindste kun som det de er finer og pap. Placeres "R+B" derimod enten på en hvid flade præpareret plade – lærred – ligger en sådan flades karakter for tæt på "R+B"'s egen – den hvide flade har for svag en egenkarakter og det totale indtryk bliver derfor: et billede. I alle tilfælde såvel ved brugen af pap – træ – lærred – som ved mere objektprægede plader, undgår man ikke tendensen til at "R+B" bliver en form i en anden form – på en firkanted flade. Relationen mellem "R+B"'s lodrette - vandrette struktur og denne strukturs forhold til den omgivende firkant skaber et sammenspil. Det bliver et abstrakt maleri – og det er helt mod mit ønske.

I al den tid jeg har beskæftiget mig med "R+B" har den røde farve gentagne gange irriteret mig – jeg synes så den er for pågående, for spids - skarp - og helt forkert i forhold til den blå. Ikke at jeg ønsker at harmoniserer de to farvefirkanter – tværtimod, men netop den røde farve har en Mondriansk Neoplasticistisk tendens – et stilpræg – som generer mig.

Jeg har flere gange prøvet at skifte den røde ud med sort – gråsort, men dette bevirker at man straks kommer over i noget æstetisk – let falder for at spille på en harmonisering, eller en nuancering de to farver imellem – det bliver for sløret - romantisk. Det er lidt somom man i forholdet sort - blå kan lægge en masse litteratur – poesi – i ordets værste betydning. Forholdet "R+B" har en meget stærk og øjeblikkelig perceptilitet der på en eller anden måde modsiger at man anvender de to farver tilfældigt – d.v.s fornægter de muligheder for en eller anden form for samspil som kan opstå imellem dem – de er ligesom for udtalte til at bruges tilfældigt – det kan man bedre gøre med sort – grå – hvid – og jordfarver som i sig selv har en materialitets asociation der let klassificerer dem med almindelige objekters farve. R+B – skiller sig altfor meget ud – netop fra de almindelige omgivelser.

Jeg har afstået fra at lade "R+B" fungerer som farve fordi det ikke var farven jeg ønskede at beskæftige mig med – men så må man nu konstatere at valget af netop "R+B" var forkert, de ligefrem kræver at blive brugt. På sin vis har jeg også ved denne undladelse skabt en hindring for ideens udfoldelse – den var jo oprindeligt at man valgte de to farver netop fordi de kunne anvendes indenfor et meget stort område, kunne opfylde alle krav. Og dette behøver ikke at betyde at det kommer til at dreje sig om koloristiske spørgsmål – det kan højst komme til at dreje sig om netop de to farver Rød og Blå. Strukturens neutralitet valgte jeg jo også i sin tid fordi den Røde og Blå ikke skulle virke som farvede former – men som en fysisk udstråling i rummet mellem fladen og beskueren.

Denne såkaldte udstråling så jeg mig så blind på at jeg endte i den kedsommeligste og banaleste Op-art virkning – og det var jo netop ikke den voldtægtsagtige udstråling jeg søgte – det var ikke en overvejende fysisk, men en fysisk som alene tjente til at hjælpe en åndelig på vej. Men hvis det er hvad jeg vil er det også forkert at fornægte de muligheder for at opnå dette der så åbenbart ligger i de to farver. Men undervejs – i arbejdet med “R+B” er jeg blevet lidt bort fra den oprindelige mening gennem tendenser i tiden såsom Conceptual-art – o.l – blevet en slave af tesen om at det ikke kan lade sig gøre at male – billeder.

Jeg tror heller ikke det drejer sig om at male billeder – billeder interesserer mig ikke – men det drejer sig om at skabe et område som gør en vis åndelig sansemæssig aktivitet muligt.

Det jeg drømmer om er simpelthen den umulighed at de to farver ophører med at være henholdsvis rød og blå – at de blot er noget som er til. Dette er vel også en af grundene til at jeg så ofte er utilfreds med den røde fordi den repræsenterer det umulige i at ville fornægte den rødhed. (Jeg tror hverken dette kan opnås ved lak eller akrylfarve – de er altfor bastante – men sikkert med større held i oliefarve tyndet med terpentiner der giver en mat farveflade).

Når jeg ovenfor bemærkede at jeg har ladet mig lede på afveje fra “R+B” bl.a via Conceptual-art skyldes det denne teorierne fornægtelse af den materielle fysikalitet. Jeg har jo netop altid været interesseret i netop tilstedeværelsen og anset den for at være en af de væsentligste ting. Det er ikke fysikalitetens konstater og målbare tilstedeværelse som interesserer mig – ikke at den kan betegnes objekt – men simpelthen dette at den ikke er en abstraktion, men et fysisk middel til at nå, ikke en abstraktion, men levende bevægelig tanker – en slags radar som fastholder – viser – videregiver tanken – fysikaliteten har ikke i sig selv nogen værdi – den har kun værdi kraft af hvad man bruger den til. Her ligger forskellen mellem “R+B” og den abstrakte kunst, sidstnævnte hævder at oplevelsen – tanken opstår via fysikaliteten i form og farve – forskellen mellem og i disse elementer –.

“R+B” påstår ikke at rødt og blå er værdifuldere end andre farvepar – tværtimod, men ved stadig repeteren af netop dette farvepar forsøger den at vise at farveskalaens udvalg alle er lige værdifulde.

Men alligevel – hvorfor netop Rød og Blå? Og hvorfor varierer fra produkt til produkt – hvorfor udnytte som jeg ovenfor skrev, disse to farvers muligheder? Muligheder for hvad? For at kunne optræde forskellig – varieres?

Man vil selvfølgelig ikke kunne påstå at den ene variation er værdifuldere end den anden – men hvorfor så i det hele taget variationen?

Tror man i det mindste på at variationerne har forskellig virkning (ex og impression!)? Eller vil man blot vise at variationerne ikke er variationer men det samme på en anden måde at alt udgår fra eet? Sige det samme

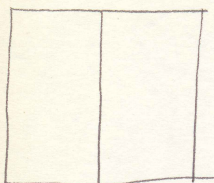
KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

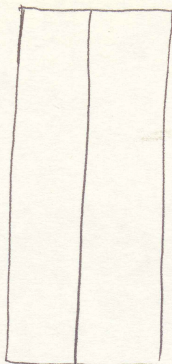
på forskellige måder – i så fald kan den let blive et spørgsmål om hvilke der er den bedste – den rigtigste – den smukkeste – det er måske det som er sagen?

Med alle disse spørgsmål står man igen overfor en uoverstigelig mur.

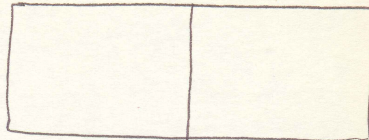
ikke kunne anvende andre, men uden
et af sine midterdelinger?

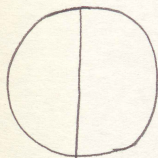
Kvadrat

Højt

Længt.

Cirkel

Midterdelingen bør altid være lodret. Hørsomtalt vil den altid blive landskabeligt - lodret. Svært til menneskets Skilling i rummet. Trods sådanne overvejelser blive det altid de to kvadrater der sejre. Der er her ingen forskel på den lodrette & vandrette side og opstår således ingen spænding mellem dem - kvadrater er det nærmeste man kan komme en neutral struktur.

22-9-72.

Det er selvfølgelig om anvendelsen af "R+B" inde på en flade er særlig heldig. På massepapstykke og jernplade

vi har disse materialer forholdsvis nær-
-trale, eller i det mindste kun som del
de a. f. i. og pap. Placere "R+B"
derimod enten på en hvid flade papir-
-rød flade - lærred - ligesom en sådan
flades karakter for sig på "R+B"s
egen - den hvide flade har for sig
en egen karakter og det behøver indtægt
betive - der for: et lille.
I alle tilfælde såvel ved en af
pap - bre - lærred - som ved mere abstrakt
-prægede plader, undgår man ikke
følelsen af et "R+B" bliver en form
i en anden form - på en firkantet
flade. Relationen mellem "R+B"s lodrette
-vandede strukturer og den re strukturs for-
-hold til den omkringliggende firkantede struktur
et sammenspil. Det bliver et abstrakt
maleri - og det er helt med mig
ønske.
I al den tid jeg har beskæftiget
mig med "R+B" har den rede
fjerde punkterne ganske imidlertid mig - på
synes så den er for pågørende, for
spids - skarpe - og helt for sig i for-
-hold til den blå. Ikke at jeg ønsker
et harmoniserende de to fjerde firkantede
-kontrast, men netop den rede fjerde

Har en Mondrian'sk Neoplastische kon-
-dems - et slikt prøg - som opvækker mig.
Jeg har flere gange prøvet at skrive den
redde ud med sort - episk, men dette
bevirkar at man skales vækkes osv. i
nøgt økologisk - let felder for at spille
hå en harmonisering! eller en manøvre
de to farver i mellem! det bliver for
slæpt - romantisk. Det er lidt som om
man i forholdet sort - blå kan lægge
en masse literatur - poesi - i ordets ~~rest~~
første betydning.
Forholdet R+B har en meget stærk &
offensivt perceptibel den på en eller
anden måde mod sig. at man anvender
- der de to farver til faldige - d.v.s. for-
-noget de mindst for en eller anden
form for som spid som man også ind-
-lem dem - de er lige som for udvalgte
til at bringe til faldige - det kan man
bedre gøre med sort - grøn - hvid & rød-
-farver som i sig selv har en unattraktiv
association der er klassisk. den med
ulmindelige arbejds farve. R+B - skifter
sig alt for meget ud - netop for de al-
-mindelige omgivelser.
Jeg har afstået på at lade "R+B"
fænger som farve fordi det ikke
var farven for ønske at bestyrelse
mig med - men så må man nu

Konstnere er valgt af netop "R+B" ~~er~~
var forkert, de lyx frem kræver at
blive brugt. Du sin is har jo også
ved den reindlættelse skaber en him-
-dring for ideens udførelse - den var
~~jo~~ jo oprindeligt at man valgte de to
færdige netop fordi de kunne anvendes
inden for alle krav. Og dette behøver
opfyldte alle krav. Og det kan man til
ikke at betyde at det kan man til
at drøje sig om historiske spørgsmål
- det kan højst komme til at
drøje sig om netop de to færdige
R og B. Samtidig er netop
valgte jo jo også i sin led fordi
den R og B ikke skulle være
som færdige former - men som en
færdig udstråling i rummet mellem
Hallen og bestrålingen. Denne så kaldte
udstråling så jo med så blind på
at jo endte i den ved sammenblynde
og banale op- og nedstråling - og det
var jo netop ikke den voldsomme
- og udstråling jo søfte - det var
ikke en overvejende færdig, men en
færdig som alene gjorde det at hjælpe
en var åbenlyst på vej. Man hvis
det er hvad jo vil er det også muligt
at færdige de mulighed for at op-

- via dette der så åbenbart bygger i de 10
fjerner. Man underejs - i alle del med "R+B"
er jo blevet lidt borte på den oprindelige
mening gennem tendens i tiden så som
conceptual-art - o. l. - blevet en slave af
tesen om at det ikke kan lade sig
gøre at male - billeder.
Jeg tror heller ikke det drejer sig om at
male billeder - billeder interesser mig
ikke - men det drejer sig om at skabe
et område som giver en vis indtryk
sånse mæssig aktivitet samtidig.
Det er dog mere om en simpel form
der udmærket ved at de der fjerner op-
-hejrer med at være konceptuelt red og
blå - at de blot er noget som er
L.H. Dette er vel også en af grundene
L.H. at jo så ofte er udfyldt med
den røde jord den repræsenterer det
uindbyende i at ville fremme dens rødhed.
(Jeg tror hverken dette bron er nås vel
lak eller ulagt farve - de er alt for
bustante - man sår bare med stærke
held i olie farve tynder med benzin
der giver en mat farve flade).
Når jo over for de motiver at jo har
læst mig lade på afvej på "R+B"
bl. a via conceptual-art skabtes det
denne teori's fremførelse af den unaturlige

figurativitet. Og her er netop altid noget
i en kreds i netop hilstede varelser og
anset den for at være en af de velsk-
-ligste ting. Det er ikke af figurativitetens
konstrukt og med bare hilstede varelser som
i en kreds om sig - ikke at den kan be-
-regnes alene til - men simpelthen det
at den ikke er en abstraktion, men
en af figurativitetens middel til at nå, ikke
en abstraktion, men levende bevægelse
funderet - en slags redar som just-
-holder - især - videre bringer den her -
figurativiteten har her, ikke i sig
selv nogen værdi - den har kun
værdi kraft af hvad man bringer
den til. For bygger forskellen mellem
"R+B" og den abstrakte værdi, så det
-mellem ~~hævede~~ hævder at oplevet-
-sen - den her opstår i figurativiteten
i form af farve - forskellen mellem
og "R+B" på sin måde at redt og blot
er værdifulde end andre farve por -
karakteristisk, man ved stadig repetition af
netop disse farve por forser den
at vise at farve skabens udvalgt
alle de store værdifulde.
Man: alligevel - hvorfor netop R og
Blå? O hvorfor varierer farve produktet

Lil produkt - hvorfor udnytte som på over-
-for skiver, disse to fures mærkeheder?
Måskeheder for hvad? For at kunne
optræde forskellig - varieres?
Man vil selvfølgelig ikke kunne på-
-stå at den ene variation er vorel'p'edre
end den anden - men hvorfor så i det
hele tyst variationen?
Tror man i det mindste på at varia-
-tionerne har forskellig værdning (et y
i m'pression?)? Eller vil man blot
vise at variationerne ikke er variationer
men det samme på et? Sige det samme
at alt udgør fra det? I så fald kan
på forskellig måde - i så fald kan
det let blive et spørgsmål om
hvad der er den bedste - den rigtige
- den smukkeste - det er måske det
som er sagen? Spørgsmål står man
Med alle disse spørgsmål står man
igen over for en uoverskuelig mur.

23-9-72

78 har set usens produkter igen -
nem, Og har fundet ud af:
1. At på en "R+B" inde på en flade
er faktisk - det er ikke alene billed-
-danskende (form til form - fave til fave
stof - til stof) men så kan furens
udstråling - og det bliver et "abstrakt
maleri".